

Eldariel - Czech elves
database

SENIORÁČEK

Bohatý muž si chce nechat transplantovat mozek a ptá se doktora, jaký mozek by mu mohli nabídnout a kolik by to všechno stálo. Doktor povídá: „Máme na skladě mozek vynikajícího vědce, skutečného odborníka. Stál by s operací kolem milionu dolarů.“ „To je moc levné,“ mávne rukou zbohatlík, „představuji si pro sebe něco dražšího.“ „Dobrá, pak tady máme mozek šachového velmistra, kterého nikdo nikdy neporazil. Ovšem to už by stálo pět milionů.“ „No, víte,“ uvažuje neskromně zbohatlík, „já bych si přál něco naprosto exkluzivního, něco, co se jen tak nevidí.“ „V tom případě tady máme za deset milionů mozek českého politika.“ „Proboha, proč mozek zrovna českého politika stojí tolik peněz?“ „Protože je nepoužívaný!“

Telefonuje Franta z hospody domů: „Mařeno, připrav mi teplou vodu, za chvíli se vrátím!“ Kamarád u stolu žasne: „No, Franto, ty jsi fakt frajer. Poručíš manželce – a ona ani necekne!“ Franta: „No a co? Přece nebudu mýt nádobí ve studené vodě!“

Žena pomáhá opilému manželovi do autobusu. Řidič se okamžitě ohradí: „Kdepak, pane, s touhle opicí do vozu nesmíte!“ Manžel se soucitně podívá na ženu a říká: „Tak to vidíš, drahá. Musíš jít pěšky.“

Zoufalý opilec se ptá kolemjdoucího: „Můžete mi říct, kolik mám na čele boulí?“ „Čtyři.“ „Tak ještě dva sloupy a jsem doma.“

Přijel špion do Ruska. Vešel do hospody a tam mu místní štangasti říkají: „Mluvíš jako Rus, oblečený jsi jako Rus, ale nejsi Rus.“

Tak si špion poručil stakan vodky, kopl jí do sebe, ale místní mu říkají: „Mluvíš jako Rus, oblečený jsi jako Rus, piješ jako Rus, ale nejsi Rus.“

Špion si tedy stoupl doprostřed místnosti, zatančil kozáčka, ale místní mu opět řekli: „Mluvíš jako Rus, oblečený jsi jako Rus, piješ jako Rus, tančíš jako Rus, ale nejsi Rus.“

Špion se vrátil do USA, přišel k veliteli a nahlásil mu, že bohužel neuspěl. Velitel se rozčílil a zařval: „Vy černoši vždycky všechno poserete!“

TO JE FAKT
DIVNÉ,
CO JSEM
DNESKA
VIDĚLA
DOPRAVNÍCH
NEHOD!

Manžel se přiřítit domů, chytne ženu, zatáhne ji do ložnice a hodí na postel. Žena je v šoku, dvacet let už tohle nezažila. Muž padne vedle ní, přetáhne přes oba deku a zašeptá: „Koukni! Koupil jsem si holinky – a svítí!“

V EKONOMICE JSME ZÁVISLÍ
NA NĚMECKU, V POLITICE
NA USA A V BLBOSTI
NA BRUSELU.

KDYBY SE V PARLAMENTU ZAPNUL
DETEKTOR LŽI, VYRAZILO BY TO POJISTKY V CELÉ REPUBLICE.

© Blondýna měla bouračku. Když přijeli policajti, řekla jim, že ten druhý chlápek klidně telefonoval a druhou rukou jedl koláč.

Nato jí muži zákona vysvětlili, že ten chlápek si ve svém skleníku může dělat, co chce.

Povídá Lojza kamarádovi: „Tak si představ si, že mi ukradli auto i s manželkou. A aby holt té smůly nebylo málo, tak manželku našli!“

Je sobota ráno. Ještě unavený ze včerejší návštěvy baru ležím dál v posteli, ruce podél těla, a přemýšlím, jak si zakouřit a přitom se nehýbat. Nakonec stejně kapituluji a s přemáháním sáhnu po cigaretě. Tenhle pohyb mě stojí nemalé úsilí. Je to poznat především po čichu, neboť se mi námahou zpotily nohy, z nichž jsem si naposledy seškrábal nánosy někdy před silvestrem. Ale jsem zvyklý a deka zápach tlumí...

Ruce se mi tak klepou, že mám tabák po celém obličejí, jen v cigaretě ho zůstalo pramálo. Po třech práscích je po ní. Možná bych si ten tabák mohl vyklepat alespoň z uší, nosu a vlasů, ale kašlu na to, sil se nedostává. A tak zatím blaženě odpočívám a těším se na večerní posezení v bistro, kde kvůli mně mládež nedopíjí pivo, abych si i já přišel na své.

Bane, budu muset vstát, neboť zápach zpod deky začíná být neúnosný i pro můj otrlý nos. Neochotně shazuji deku a prchám do opačného rohu místnosti, kde se snad dá ještě dýchat. Je tu sice bordel k nepopsání, ale co dělat, když už mé čichové buňky nemohou dál? Netušil jsem, že tady v koutě snávím celé odpoledne.

Venku se už stmívalo, když jsem vyrazil k baru. Cestou jsem si nasbíral zásobu tabáku a lačně sáhl po klice.

„Proboha, už je tu zas!“ přivítali mě kamarádi, když mě od svých stolů zaostřili. Laskavý blondátý vedoucí mi ihned připravil koktejl ze všech možných i nemožných nápojů, které tu už drahnou chvíli větraly, a na dokaz přátelství přidal i polosuchý lógr z opuštěné kávy. Bylo to tajn, vlastně ještě lepší, protože sobotou a alkoholem rozjařená mládež nedopíjela své drinky, a ja měl tudíž zajištěn stálý přísun koktejlů. Co na tom, že měnily svou barvu a podivně světélkovaly, hlavně když se mi točila hlava a bohužel i žaludek.

Zvedl jsem se a nasypal si obsah popelníků do kapes, abych měl zítra co kouřit, a odpočáel jsem se ke dveřím. Namísto pozdravů mě doprovodily úlevné vzdechy a šťastný plác blondátého vedoucího.

Příchod domů byl trpký. I přes značnou podroušenost jsem opět jasně vnímal onu omamnou „vůni“ domova. A tak jsem s prádelním kolíkem na nose slastně ulehl a usínal s vidinou příštího plodného dne.

VE ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÝ VZDUCH!

Jednou šli spolu medvěd a zajíc na ryby a po nedlouhém čekání se jim podařilo chytit zlatou rybku. Když jim rybka slíbila splnit každému tři přání, hodili ji zpátky do vody. Své první přání vyslovil medvěd: „Já chci, zlatá rybo, aby všichni medvědi v tomhle rozlehle m lese byli medvědice.“

Pak promluvil zajíc: „To já chci, závodní boty.“

A medvěd: „Já si přeju, aby v celé Evropě byli všichni medvědi medvědice!“

Zajíc: „Já si teď přeju, abych měl místo svého pelechu bytelný srub, kam se nedostane ani medvěd.“

Medvěd: „Já teď chci, aby všichni medvědi na celém světě byli medvědice.“

Nato zajíc: „A já si konečně přeju, aby byl medvěd TEPLOUŠ!“

ZVÍŘECÍ RETRO TIP

Kohout, pes a vůl přijdou k předsedovi JZD s výpovědí. Předseda se diví, proč chtějí odejít.

Kohout vysvětluje: „Kokrhám už ve tři hodiny ráno a lidi si přijdou do práce stejně až v šest. Koho by taková práce bavila?“

Pes povídá: „Já tady přes noc hlídám a lidi si klidně kradou ve dne. Koho by taková práce bavila?“

A vůl smířlivě: „Podívej se, předsedo, když jsi tady ty, tak já už tu přece být nemusím.“

Sedí vrána na větvi nad propastí. Jde kolem liška a ptá se: „Co tam děláš, vráno?“

„Machruju.“

„Super! Můžu taky.“

„No jasně.“

Liška se tedy usadí vedle vrány na větev a machrují spolu. Za chvíli jde kolem vlk.

„Co děláte?“ ptá se těch dvou.

„Machrujeme.“

„A můžu machrovat s vámi?“

„No jasně.“

Vlk přisedne na větev k lišce a vráně a machrují ve trojici. Za chvíli jde kolem medvěd a také se zajímá: „Co děláte?“

„Machrujeme.“

„To bych chtěl taky, můžu?“

„No jasně.“

Medvěd si tedy taky sedne na větev, avšak touze pod jeho tíhou zlomí a zvířátka v tu chvíli nekontrolovaně padají do propasti. Vrána roztáhne křídla a povídá:

„Umíte létat?“

„Neumíme!“

„Tak co machrujete?“

JAK SE PODLE VOLÁNÍ TELEFONEM POZNÁ VYCHYTRALOST ?

Hlupáci volají z domova, chytřejší ze zaměstnání a ti nejchytřejší z Bahamských ostrovů.

**PRACOVAT MEZI VÁNOCEMI A SILVESTREM NENÍ TAK STRAŠNÉ.
HORŠÍ JE PRACOVAT MEZI SILVESTREM A VÁNOCEMI.**

© Blondýna přešlapuje na autobusové zastávce. Kolemjdoucí pán ji upozorní: „Slečno, tady čekáte zbytečně, autobusy tu jezdí jenom o svátcích.“ „Tak to je super,“ zajásá slečna, „já ho zrovna dneska mám!“

Na nádraží kráčí dvě blondýnky k vlaku a jedna z nich osloví průvodčího: „Prosím vás, doveze mě ten vlak do Prahy?“ „Ne, slečno, lituji,“ odpoví průvodčí. Druhá blondýnka našpulí pusu, vypne prsa a zeptá se: „A mě?“

Přijdou manželé k jasnovidce, aby jim vyložila budoucnost. „Vy, mladá paní, budete mít celkem čtyři děti.“ „Bože můj,“ vykřikne manžel, „čtyři haranty!“ „Uklidněte se pane,“ pokračuje milá jasnovidka, „vy budete mít jen jedno.“

Povídají si dvě kamarádky. „Jak to, že už jsi tři roky vdaná, a pořád ještě nemáš dítě?“ ptá se jedna.

„To je tím, že mě manžel nikam nepouští samotnou!“

TAK JSEM DOSTAL NOVÝ VÝMĚR ZÁLOH NA ENERGIE. A KONEČNĚ JSEM POCHOPIL RČENÍ: „NEDÁ SE SVÍTIT“.

P. Novákovi hádá věštkyňě z křišťálové koule budoucnost: „Vidím luxusní vilu, mercedes, bazén a krásnou mladou ženu.“ „To je boží!“ raduje se Novák. „Vidím však i vás! Stojíte tam a čumíte na to dírou v plotě.“

